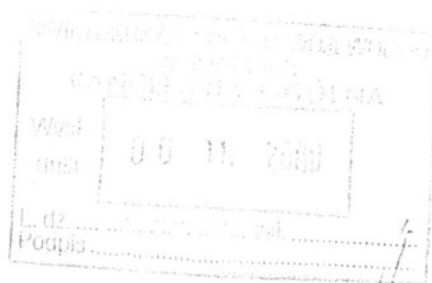

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

NK-I-0911/138 /08

Kielce, dnia 3 listopada 2008r.

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym/ Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz.220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz.984, Nr 153, poz.1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003r.Nr 80, poz.717,Nr 162 poz.1568, z 2004r. Nr 102,poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 214, poz.1806, z 2005r. Nr 172, poz. 1441, z 2006r.Nr 181 poz.1337, z 2007r. Nr 48 poz327, Nr 138 poz.974, Nr 173 poz.1218/

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XXI/102/08 Rady Gminy Tartłów z dnia 18 września 2008r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Tartłów.

Uzasadnienie

Art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) poprzez brak ustaleń dotyczących przeznaczenia i zagospodarowania dla wielu terenów wyznaczonych w planie miejscowym.

Art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy stanowi, że w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów.

§ 4 pkt 1 rozporządzenia stanowi, że w projekcie tekstu planu miejscowego ustala się przeznaczenie poszczególnych terenów lub zasady ich zagospodarowania a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Na rysunku planu miejscowego (na wielu arkuszach), będącego załącznikiem graficznym do uchwały, w granicach obszaru objętego ustaleniami planu, znajdują się tereny wydzielone liniami rozgraniczającymi i opisane symbolami cyfrowo-literowymi (np. 9.42RM, 9.43RM, 9.44RM, 9.50PE/WS, 9.51PE/WS, 11b.1US, 11b.2US, 11b.3US, 11b.5RM, 23.26RM/P, 23.27ZP/MN, 23.28ZP/MN, 23.29ZP, 23.22MN, 1KDGP/1KDZ, 7.12K, KDRL), dla których nie podano ustaleń. W związku z tym nie wiadomo jakie są zasady zagospodarowania i zabudowy tych terenów, a dla wielu z nich nie wiadomo jakie jest przeznaczenie.

W § 4 ust. 1 uchwały nie określono przeznaczenia podstawowego dla niektórych rodzajów terenów wyznaczonych w planie miejscowym, np. PE/WS, U, RH, PMN, PMW.

2. Uchwała narusza § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury poprzez brak możliwości powiązania tekstu planu miejscowego z rysunkiem tego planu.

§ 8 ust. 2 ww. rozporządzenia stanowi, że na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

2.1. W § 21 ust. 3 uchwały tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi podzielono na tereny potencjalnego zagrożenia powodzią oraz tereny bezpośredniego zagrożenia powodzią **z zakazem zabudowy**.

Natomiast w rysunku planu wyznaczono „tereny zalewowe”. W tych terenach, w wielu przypadkach, znajdują się całe tereny przeznaczone pod zabudowę (np. 10.19RM – tereny zabudowy zagrodowej, 10.28RM, 10.34US – tereny sportu, rekreacji i turystyki). Nie rozróżnienie, na rysunku planu, terenów potencjalnego zagrożenia powodzią od terenów bezpośredniego zagrożenia powodzią, spowodowało to, że nie wiadomo na których terenach przeznaczonych pod zabudowę a znajdujących się w „terenach zalewowych” jest zakaz zabudowy. Rozróżnienie tych terenów ma znaczenie ze względu na sposób zagospodarowania, inny dla terenów potencjalnego zagrożenia powodzią i inny dla terenów bezpośredniego zagrożenia powodzią. Zaznacza się, że również ustawa z dnia 18 lipca 2001r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2005r. Nr 239, poz. 2019 ze zm.) rozróżnia obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią i obszary potencjalnego zagrożenia powodzią.

2.2. W rysunku planu określono jedną linię zabudowy, a mianowicie: obowiązującą linię zabudowy. Natomiast w ustaleniach szczegółowych planu dla wielu terenów (np.: § 24, § 25, § 31 uchwały) odniesiono się do nieprzekraczalnej linii zabudowy.

3. Uchwała narusza art. 9 ust. 4 oraz art. 15 ust. 1 i art. 17 pkt 4 ustawy poprzez brak zgodności przedmiotowego planu miejscowego z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tarłów.

Art. 9 ust. 4 ustawy stanowi, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy wójt sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z zapisami studium. Natomiast zgodnie art. 17 pkt 4 ustawy wójt gminy sporządza projekt planu miejscowego uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowy plan miejscowy w wielu miejscach jest niezgodny ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Tartów uchwalonym uchwałą Nr III/16/2002 Rady Gminy w Tartowie z dnia 12 grudnia 2002r. Niezgodność ta dotyczy przede wszystkim terenów przewidzianych w studium do zabudowy, które w planie miejscowym przeznaczono na tereny użytków rolnych bez prawa zabudowy.

I tak np.:

- w sołectwie Tartów, w studium „tereny rozwoju o dominującej zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej” przeznaczono w planie miejscowym na tereny oznaczone symbolem R (tereny użytków rolnych bez prawa do zabudowy) i dodatkowo oznaczono na rysunku planu jako „przewidywaną kierunkową rezerwę dla terenów zabudowy jednorodzinnej **nie objętej ustaleniami niniejszego planu**”
- w sołectwie Julianów, w studium „tereny rozwoju przedsiębiorczości” przeznaczono w planie miejscowym na tereny oznaczone symbolem R (tereny użytków rolnych bez prawa do zabudowy) i dodatkowo oznaczono na rysunku planu jako „przewidywaną kierunkową rezerwę dla terenów zabudowy przemysłowej **nie objętej ustaleniami niniejszego planu**”
- w sołectwie Mieczysławów w studium „tereny rozwoju przedsiębiorczości” przeznaczono w planie miejscowym na tereny oznaczone symbolem R (tereny użytków rolnych bez prawa do zabudowy) i tereny oznaczone symbolem ZL (tereny lasów) i dodatkowo oznaczono na rysunku planu jako „przewidywaną kierunkową rezerwę dla terenów zabudowy przemysłowej **nie objętej ustaleniami niniejszego planu**”

A zatem przedmiotowy plan miejscowy nie jest zgodny ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tartów.

4. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z art. 19 ust. 1, 2, 6 i 7a oraz art. 40 ust. 1, art. 43 ust. 2 w związku z art. 34 i art. 32 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2008r., Nr 25, poz. 150 ze zm.) poprzez nie zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

W tym przypadku przepisem odrębnym jest ustawa Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z ustawą, projekt zmiany planu miejscowego, prognoza oddziaływania na środowisko oraz ekofizjografia powinny zostać zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i

jego ochronie, a tym samym powinny być poddane procedurze zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Z dokumentacji prac planistycznych, dołączonej do opiniowanej uchwały, wynika że przedmiotowa procedura nie została przeprowadzona, co spowodowało naruszenie ww. przepisów.

5. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku art. 114 ust. 1 i ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska poprzez brak przyporządkowania, które z terenów o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania wyszczególnionych w przedmiotowym planie miejscowym należą do poszczególnych rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 tej ustawy, tzn. zróżnicowanych ze względu na poziom hałasu w środowisku.

W ustaleniach przedmiotowego planu miejscowego nie odniesiono się do tego zagadnienia.

6. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959r. w sprawie określenia jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315) poprzez dopuszczenie w 50 metrowej „strefie ochrony sanitarnej cmentarza” lokalizacji obiektów gastronomii i mieszkalnictwa jednorodzinnego.

§ 3 ust. 1 ww. rozporządzenia stanowi, że: „Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150m; odległość ta może być zmniejszona do 50m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone”.

Na rysunku planu teren oznaczony symbolem 1.27U znajduje się w 50 metrowej „strefie ochrony sanitarnej cmentarza”. W § 22 uchwały dla tego terenu jako przeznaczenie podstawowe określono m.in. gastronomię, a funkcję dopuszczaną m.in. jako mieszkalnictwo jednorodzinne. Takie przeznaczenie/funkcja terenu jest niezgodne z ww. rozporządzeniem.

II. Uchwała zawiera następujące błędy i nie doprecyzowania:

1. Należy przeanalizować czy dla terenów dróg (w tym dróg o symbolu KDRL) przebiegających przez tereny lasów należy uzyskać zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne w związku z powiększaniem parametrów tych dróg (dostosowując je do obowiązujących przepisów) w stosunku do stanu istniejącego i ustaleń miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego, który utracił moc z dniem 31 grudnia 2003r.

2. Nazewnictwo dotyczące przeznaczenia terenów określone w § 4 uchwały powinno być jednakowe z opisem w legendzie rysunku planu.

3. W § 29 uchwały (str. 55) brak jest symbolu dla terenu określającego przeznaczenie-zakres funkcji jako: boiska sportowe, kempingi, pola biwakowe, itp.

4. Należy doprowadzić do spójności § 2 ust. 1 pkt 6 lit. „a” i „b” uchwały z § 11 ust. 9 uchwały oraz legendą rysunku planu w zakresie linii elektroenergetycznych (rysunek planu odnosi się tylko do linii 110kV, natomiast uchwała do linii 400kV, 220kV i 110kV).

W ustaleniach planu dotyczących obszaru wyznaczonego wzdłuż linii elektroenergetycznych użyto niefortunnego sformułowania „obszar ograniczonego użytkowania”.

5. W ustaleniach ogólnych planu zbędnie podano symbole:

- KDW, KK i KW (§ 3 pkt 23 uchwały),
- KDJ, KDPJ (§ 5 ust.7 lit. „d” uchwały),
- KJ (§ 6 ust.2 pkt 5 uchwały).

6. W legendzie rysunku planu brak jest symbolu i opisu dla:

- granic obszaru objętego planem,
- linii rozgraniczającej tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

7. W legendzie rysunku planu w kilku przypadkach użyto takiego samego oznaczenia graficznego dla różnych opisów, np. oznaczenie granicy projektowanego Parku Krajobrazowego Środkowej Wisły i dla zasięgu obszaru specjalnej ochrony „Natura 2000”. Legenda rysunku planu powinna zawierać wszystkie oznaczenia użyte w rysunku planu.

8. W § 22 uchwały (str. 29) zamiast symbolu MNP powinien być symbol PMN oraz na str. 148 uchwały zamiast symbolu K powinien być symbol KD.

9. Należy skorygować systematyzację przepisów uchwały (numerację paragrafów, ustępów, punktów).

10. Na rysunku planu brak jest wyrysu ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Tarłów.

Mając na uwadze art. 28 ust. 1 ustawy oraz błędy i nie doprecyzowania, mogące powodować trudności interpretacyjne, stwierdzenie nieważności uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego w terminie 30 dni od daty doręczenia.

ADW. PRAWNY
Joanna Błec
KL-K-454

DYREKTOR WYDZIAŁU
mgr Maria Szydłowska

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI
Bożentyna Pałka-Koruba